

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

679

20

**octubre
2013**

Els leprosos, la fe, l'agraïment i el testimoni

Gaietà de Casacuberta, rector

1. La vida dels leprosos en temps de Jesús era molt dura. Calia no apropar-se a ells per tal de no contagiar-se. Molts d'ells no ho eren, però com que tenien malalties de la pell també se'ls donava el menjar des de lluny. Solien viure en grup i és des de lluny que els leprosos demanen compassió. Imagino el cor i les entranyes de misericòrdia de Jesús en aquell moment, quan els diu “aneu a presentar-vos als sacerdots” i, mentre hi anaven, van descobrir que eren curats. Un d'ells torna enrere amb crits glorificant a Déu per donar les gràcies a Jesús. Era un samarità, un heretge per la religió jueva (també és un samarità el Bon Samarità) i és samaritana la dona que es troba Jesús al pou de Jacob, que vivia amb el cinquè marit. Va ser ell el que va demanar “apiadeu-vos de nosaltres”?

Aquest samarità creu en Jesús i Jesús li diu: “Aixeca't, la teva fe t'ha salvat. Només véns tu?”. Però la seva fe dóna sentit al miracle. Jesús accepta l'agraïment, però admira la seva fe.

2. Hem de demanar més fe com els apòstols per fiarnos de Jesús que ens ha regalat tantes coses: la fe també dels altres cristians que ens acompanyen, la comunitat... No estem sols! Jesús ens promet un futur al Regne del seu Pare, ens regala una vida amb sentit. Quanta riquesa ens ha donat Déu en la bellesa de la Creació, en la gent bona que coneixem, ens ha donat el seu Fill, camí i veritat!

3. Fa pocs dies vaig celebrar un bateig. En cada bateig festegem el regal que ens fa Déu en donar-nos un fill. També aquesta alegria la volem celebrar perquè volem que el nostre fill formi part de la nostra colla de cristians i tenim ganes de comunicar-li la nostra fe al petit infant. Tots els sagraments ens demanen la fe: quan demanem

el perdó del Pare en confessió, quan en un casament celebrem el nostre amor i demanem a Jesús que ens hi acompanyi, Ell que ens ensenya a estimar de debò.

La mare de l'infant que vam batejar va fer un escrit de gràcies molt bonic. Van viure un infantament difícil, com tants a dia d'avui, en què el nen va haver de passar un temps a la incubadora. Per aquesta mare, aquest fill era un miracle més de la vida, i va voler ser agraïda amb tots els que l'havíem acompanyat. Però per a mi, li va faltar un bri de fe per agrair també a Déu Pare aquest miracle. Va ser vergonya? És el que passa a molts joves que viuen en un

entorn d'agnosticisme i indiferència, que els costa parlar amb naturalitat d'allò que dona sentit a la seva vida. No parlo de proselitisme, parlo d'expressar amb senzillesa que Déu ens ha regalat la fe, com la fe d'aquest leprós samarità o la fe d'uns pares que porten un fill al món.

Dit i Fet, 25 anys de convivència i servei

Aquest any 2013 s'està celebrant el 25è aniversari de l'Associació Dit i Fet, un servei d'assistència a les necessitats de persones en situació d'exclusió social o sense recursos que es defineix com a "una comunitat de convivència i d'autoajuda autogestionada per les persones acollides". Això inclou: llit, dutxes, servei de rober popular, menjador social, treballs i tasques compartides i integració a la xarxa social del barri.

Dins dels actes de celebració d'aquest 25è aniversari, el passat dijous 17 d'octubre, es va celebrar una segona taula rodona amb introducció a càrrec de Mossèn Gaietà i la presència de tres oradors: Oriol Xirinacs, rector de la parròquia del barri d'Almeda a Cornellà, Romà Fortuny, membre de la comunitat de Drapaires d'Emaús de Sabadell i Arcadi Oliveres, professor del departament d'Economia Aplicada de la UAB i president de Justícia i Pau, que van exposar els seus punts de vista sobre el tema que es va proposar per a la reflexió: Vida d'església entre els pobres, civilització de la pobresa.

Podeu contactar amb Dit i Fet trucant al 933 107 714 i podeu informar-vos-en més a <http://www.associacio-dit-i-fet.org/>. També els podeu portar roba en bon estat al seu local del carrer de Lledó, número 15.

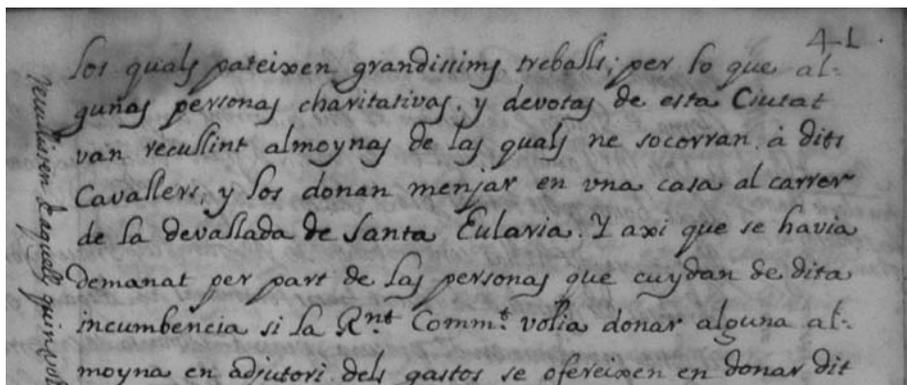
L'acollida, un valor intrínsec a la comunitat del Pi.

Aquests dies, tot preparant la propera exposició que organitza l'Arxiu de la nostra parròquia **-El Pi 1714. Una comunitat assetjada-**, hem anat trobant petites històries de feligresos que, tot i que potser no tenen la brillantor dels fets d'armes, fóra bo de donar a conèixer perquè ens parlen de fets plens d'esperança i de l'amor d'aquells que enmig de la tribulació d'una guerra van oferir-se per alleugerir els germans més vulnerables.

En les Actes de la Reverent Comunitat de Preveres del Pi es deixà constància que, el maig de 1711 i a causa de la guerra, la ciutat era plena de refugiats provinents de València, Aragó i Castella *“los quals pateixen grandíssims treballs per lo que algunes persones charitativas y devotes [...] van recollint almoynas de las quals ne socorran a dits Cavallers i los donan menjar en una casa al carrer de la davallada de Santa Eularia”*. Aquestes persones caritatives del veïnat van demanar als beneficiats del Pi si podien contribuir en la iniciativa i resolgueren de comú acord que mensualment, el dia de cobrar la mesada, cada beneficiat donaria part del seu sou -en la mesura que pogués- per a dotar aquesta obra social i també es va acordar que el mossèn procurador d'herències de la Comunitat se servís *“entregar lo que hauria recullit, als senyors [que] cuydan del menjar y beurer de dits pobres forasters”*. Segurament la iniciativa no és un fet aïllat. En la documentació que disposem es testimonien reiteradament aquesta mena d'històries.

Ja se sap que quan les persones es troben en moments dramàtics, la solidaritat apareix com a element encoratjador. A dia d'avui, per la situació de crisi que vivim i que ha esdevingut quotidiana, ens podem sentir molt propers al significat profund d'aquesta actitud, tot i els segles que ens separen.

Jordi Sacasas

Los quals pateixen grandinims treballs; per lo que algunas personas charitativas. y devotas de esta Ciutat van recullint almoynas de las quals ne socorran a dits Cavallers, y los donan menjar en una casa al carrer de la devallada de Santa Eularia. Y axi que se havia demanat per part de las personas que cuydan de dita incumbencia si la Rnt Comm: volia donar alguna almoyna en adjuutori dels gastos se oferia en donar dit

Portal de la Santa Espina

A partir del proper 1 de desembre, primer diumenge d'Advent, entrarà en servei el portal de la Santa Espina, que a través del que anomenem passadís de Sant Joan, donarà accés a la sagristia i al Despatx Parroquial directament des de la Placeta del Pi.

L'horari d'atenció que quedarà establert per a tots els dies de la setmana serà el següent:

De dilluns a dissabte:

Matí, de 10:00 a 13:00

Tarda, de 17:00 a 20:00

Diumenges: de 17:00 a 20:00

AHIR, AVUI, DEMÀ *on line*

<http://basilicadelpi.com/publicaciones/boletin>

Seguiu-nos a les xarxes socials

Twitter: [@SantaMariadelPi](https://twitter.com/SantaMariadelPi)

Facebook: www.facebook.com/basilicasantamariadelpi

HORARI DE VISITES AL MUSEU

De dilluns a divendres, de les 11:00 del matí a les 18:00.

Dissabtes: de 10:00 a 18:00

Diumenges: de 17:00 a 20:00

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Basílica

13:00 (castellà) a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona

Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on podreu fer les gestions administratives relacionades amb els sacraments.

HORARI:

Dilluns i dimecres

de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com